

Licitățiile, măsluite cu garanții de sute de ani

Curierul Național

Mădălina Drăghici / madalina.draghici@curierulnational.ro

Plosceanu: Legislația achizițiilor publice rămâne în continuare o sursă generatoare de probleme pentru constructori

"Multe firme obțin puncte artificial prin garanții care ajung și la 200 de ani, denaturând competiția pe piață, ca și prețurile de dumping"

ARACO: Sectorul construcțiilor va începe un nou capitol abia peste 2 ani

Legislația achizițiilor publice rămâne în continuare una dintre sursele generatoare de probleme în sectorul construcțiilor susține, într-un interviu acordat Curierului Național, Laurențiu Plosceanu, președintele Asociației Române a Antreprenorilor în Construcții (ARACO). Potrivit acestuia, deși s-au făcut eforturi pentru modificarea legislației, din solicitările pe care antreprenorii le-au avut și care erau de natură tehnico-economică, în marea lor parte nu s-au regăsit în modificarea legislativă. "Vă dau un singur exemplu - faptul că în continuare sunt acordate puncte importante pentru perioada de garanție aferentă proiectelor executate", a declarat Laurențiu Plosceanu. Președintele ARACO atrage atenția asupra faptului că în acest moment sunt foarte mulți antreprenori care speculează negativ această porțiță și care vin cu perioade de garanție care ajung chiar și la 200 de ani, obținând în acest fel puncte artificial, ceea ce nu face altceva decât să denatureze competiția pe piață. Mai mult decât atât, Plosceanu susține că "în continuare se practică pe scară largă acea manieră de prețuri de dumping, prețuri care sunt artificial scăzute, însă ulterior, prin acte adiționale, valorile lor se majorează în conformitate cu prevederile legale până la valori care ating un coeficient de 1,5 față de valorile inițiale". În ceea ce privește evoluția acestui sector, din estimările președintelui ARACO, se pare că nu sunt în acest moment argumente care să ne permită să luăm în considerare o creștere în 2011, însă din 2012 construcțiile ar putea începe un nou capitol.

Legislația achizițiilor publice rămâne în continuare una dintre sursele generatoare de probleme în sectorul construcțiilor, susține, într-un interviu acordat Curierului Național, Laurențiu Plosceanu, președintele Asociației Române a Antreprenorilor în Construcții (ARACO).

Cum ați caracteriza evoluția sectorului de construcții în acest an?

Noi am sperat că vom învăța ceva din ce s-a întâmplat în 2009. Atunci, în 2009, am avut negocieri cu Guvernul și odată cu bugetul pe 2009 a fost promovat un plan de măsuri anticriză cu niște măsuri foarte clare pentru sectorul construcțiilor. Erau circa 10 mld. euro puși la dispoziția unor anumite categorii de lucrări. Deci, niște lucruri au fost convenite atunci. Sigur că ele nu au fost în totalitate respectate, dar măcar știam de niște direcții de dezvoltare. Din păcate, în acest an nu am reușit în negocierile cu Guvernul să obținem niște informații clare pe care să ne putem baza din perspectiva asigurării finanțării pentru o parte din proiectele începute, pentru anumite licitații, și asta a generat, pe de o parte, o acută lipsă de informație pentru antreprenori, incapacitatea lor de a se pregăti pentru proiectele care urmau să fie scoase la licitație, iar pe de altă parte concurența în licitații s-a acutizat în sensul că firmele care au depășit momentul insolvențelor sau al dezechilibrelor financiare majore au solicitat prețuri de supraviețuire cele mai multe, iar asta a generat o competiție care de multe ori a depășit cadrul tehnico-economic.

Când estimați că vor apărea primele semne de relansare?

Cred că 2011 va fi un an cu o creștere economică zero în cel mai optimist caz. Îmi place să cred că 2011 va fi anul de punct critic, de minim pe care îl cunoaștem, și începând undeva cu 2012 când lucrurile din punct de vedere macroeconomic să sperăm că se stabilizează, cu sprijinul fondurilor comunitare și cu o deschidere către parteneriatul public-privat, investițiile semnificative în România în proiectele de construcții ar putea să intre pe o dezvoltare nouă, practic să se deschidă un capitol nou în această industrie care din 2012 să însemne o creștere. Nu avem în acest moment argumente care să ne permită să luăm în considerare în 2011 o creștere, pentru că din semnalele politice pe care actualul Guvern le transmite nu simțim un interes mai mare pentru zona de redresare economică, accentul fiind în continuare pus pe gestionarea problemei sociale.

Care ar fi principalele probleme care se manifestă în acest sector?

Un capitol care pentru noi rămâne în continuare o sursă generatoare de probleme este legislația achizițiilor publice. Una dintre problemele noastre și în 2009, și în 2010 a fost sediul materiei pentru această activitate. Am făcut presiuni majore și pe lângă premier, și pe lângă ANRM. S-au făcut eforturi pentru a modifica legislația, însă din solicitările pe care noi le aveam și care erau de natură tehnico-economică, în marea lor parte nu s-au regăsit în modificarea legislativă. Și vă dau un singur exemplu - faptul că în continuare sunt acordate puncte importante pentru perioada de garanție aferentă proiectelor executate. Există foarte mulți antreprenori care speculează negativ această porțiță, venind cu perioade de garanție care ajung la sute de ani, chiar și 200 de ani. În acest fel obțin puncte artificial pe garanții care nu pot fi din punct de vedere tehnic sau economic asigurate și asta denaturează competiția pe piață. Mai mult decât atât, în continuare se practică pe scară largă acea manieră de prețuri de dumping, prețuri care sunt artificial scăzute, însă ulterior vedem că, prin acte adiționale, valorile ei se majorează în conformitate cu prevederile legale până la valori care ating un coeficient de 1,5 față de valorile inițiale, ceea ce înseamnă că jucăm dublu.

Mai are statul datorii față de firmele de construcții?

Sigur că da. Din estimările noastre, din ceea ce avem acum în evidență din filiale, datoriile statului către firmele de construcții se ridică în acest moment la 1,3 - 1,4 miliarde de euro, creanțe aferente activităților de construcții, care sunt datorate nu numai din 2010, ci vin și din 2009 și din 2008. Acest fapt este ca un bulgăre de zăpadă care se amplifică și care în mod sigur afectează echilibrul financiar, și așa precar, al multor companii. Este anacronic să te împrumuți de la bancă în condițiile actuale pentru a compensa ceea ce statul nu-ți plătește. Mai mult, nu am reușit încă să găsim cu statul acel mecanism de compensare reciprocă între datorii și creanțe, ceea ce este într-adevăr o mare problemă.

Care ar fi segmentele în care s-a mai construit anul acesta?

Este clar că pe zona de rezidențial, unde toată lumea așteaptă un reviriment, lucrurile au fost în continuare înghețate. Și aici trebuie să admitem faptul că intrăm într-o altă paradigmă, pentru că dezvoltarea care a fost până în 2008 era una nesănătoasă. Unul dintre segmentele unde s-au asigurat totuși fonduri au fost în principal lucrările de reparații, iar asta s-a văzut și în spațiul public, discutăm în principal de infrastructură, dar nu numai. Deci reparațiile au fost prima zonă de asigurare a finanțării. De asemenea, au mai existat finanțatori privați care și-au continuat o parte din proiectele de investiții.

Ce puteți să ne spuneți despre falimentele și disponibilizările din construcții?

Sunt multe firme care au fost grav lovite de contractia de lucrări, de neîncasarea creanțelor pentru lucrările executate și, din păcate, foarte multe firme și-au declarat insolvența. La începutul anului aveam cifre care spuneau că circa 20.000 de companii din sectorul de construcții fie erau în insolvență, fie deja în faliment. Deși nu avem datele finale peste acest an, cred că numărul va fi cel puțin egal cu cel de anul trecut. În raport cu 2008 și cu 2009 cifrele sunt îngrijorătoare. De la 420 de mii de oameni cât aveam la începutul anului 2009, acum din estimările noastre mai sunt 320 de mii de oameni, cu valorile la jumătatea anului, la 1 iulie. Deci este o contractie inclusiv la nivelul resursei umane și mă tem că tendința aceasta va continua. În plus, informațiile care sunt despre proiecțiile de buget pentru anul viitor nu sunt de natură să ne încurajeze. Se mizează pe o creștere economică modestă anul viitor.

Ce s-a mai întâmplat cu românii plecați la muncă în străinătate?

O parte dintre cei plecați au revenit acasă. Niveoul întoarcerilor acasă a fost totuși sub estimările atât politice, cât și ale noastre. Dacă aveam nevoie de ei acum doi ani și erau bineveniți, ei nu au venit. Au început să vină nu când au avut motive de aici, ci când aveau motive în Italia și Spania să plece, mai bine spus când autoritățile de acolo au făcut eforturi ca aceștia să plece, numai că situația s-a complicat foarte mult, în sensul că mulți contractaseră deja o locuință acolo, începuseră să plătească ratele la credit, iar unii erau deja acolo cu familia. Mulți au preferat să rămână și să lucreze acolo ca zilieri sau pe ce apucă. Oricum românul are o calitate foarte mare, aceea că se adaptează foarte ușor la schimbările de situații și în construcții sunt meseriași. Nu trăiesc din lucrări noi, trăiesc din reparații, pentru că acesta este un sector unde muncitorii buni sunt în continuare căutați.

Articol salvat de pe www.curierulnational.ro, ediția din 04 Noiembrie 2010. Acest articol este proprietatea Curierul National si nu poate fi reprodus fără acordul scris al acestora.